

i Henhold til Løven af 1894. Noget lignende sker aldeles ikke her for Statsbanernes Vedkommende. Hvis man vilde overføre den Regel, der nu er gældende for de private Baner, paa Statsbanerne, vilde Opførelsen komme til at se saaledes ud: I 1896—97 have Statsbanerne haft en Indtægt af 21,635,000 Kr. og en Udgift af 16,465,000 Kr. og møde altsaa paa Finanslovens § 6 med et Overskud af 5,170,000 Kr. Skulde Statsbanerne nu gøre det samme som de private Baner og henlægge 40 pCt. af Overskuddet, vilde der altsaa af det Overskud, der nu figurerer paa Regnskabet for 1896—97, blive henlagt til Reservefonden 2,068,000 Kr. for dette Aar, og denne Henlæggelse til Reservefonden skulde Statsbanerne altsaa blive ved med, indtil de havde naaet 10 pCt. af Anlægssummen, som i dette Øjeblik er 206 Millioner Kr.; naar Reservefonden var naaet op til 10,300,000 Kr., skulde der aarlig henlægges af Driftsoverskuddet 517,000 Kr., som er 10 pCt. af Driftsoverskuddet. Hvis det var gennemført, var man fri for al Strid og Tvivl med Hensyn til § 27; hvis der altsaa gjaldt den samme Regel for Statsbanerne, som der gælder for de nuværende senest byggede private Baner, vilde hele denne Tvivl om, hvad der maa henregnes til egentligt Overskud, og hvad der ikke kan henregnes dertil, være ude af Verden, men i hvert Tilfælde, hvis man vilde overføre denne Regel paa Statsbanernes Regnskab for Aaret 1896—97, maa der fra de 5,170,000, som nu figurerer paa § 6, fragaa 2,068,000 Kr., det Regnestykke kan ikke bestrides. Vil man nu indvende, at det er en ny Bestemmelse, og at det er en stærkere Henlæggelse til Reservefonden, end de tidligere private Baner, f. Eks. de sjællandske, have anvendt, saa er det ganske rigtigt, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at den Bane, der særlig i Dag har haft den Ære at blive fremdragen af den højtærede Minister, maa henlægge af det Overskud, den har, aarlig 10 pCt. til sit Reservefond, mindst 2,000 Kr. pr. Banemil. Hvis Statsbanerne nu fulgte denne Regel i dette Øjeblik, maatte der for Aaret 1896—97 fragaa over en halv Million i det Overskud, der nu figurerer paa Finansloven. Dertil kommer det Moment, som ogsaa er fremhævet af den højtærede Minister, at for Statsbanerne kommer der mangfoldige Driftsudgifter; som en Privatbane maaske vilde unddrage sig af den simple Grund, at man ikke har Raad til det, medens Statsbanerne have den store Statskasse at holde sig til. Derigennem bliver Driften

betydelig fordyret, men at Statsbanedriften er dyr, vise de Eksempler, jeg i mit Foredrag i Gaar tillod mig at fremhæve: det Resultat, der fremkom, da Staten i sin Tid overtog de sjællandske Baner, og det Resultat, der fremkom, efter at Statsbanerne under fælles Drift havde overtaget de to tidligere Afdelinger. Jeg skal ikke gentage dette. Jeg takker den højtærede Minister, fordi han i det hele taget har sluttet sig til de af Udvalget stillede Ændringsforslag.

Jeg skal kun med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 9 bemærke, at naar den ærede Minister særlig ønskede, at det ikke blev vedtaget, maa jeg dog paa Udvalgets Vegne meget anmode om, at det bliver vedtaget. Der er her Tale om en saa principiel Forandring i Ordningen efter Loven af 1892, Indførelse af en bestemt Aldersgrænse, som ikke har noget tilsvarende uden for Militæretaten, og jeg mener, at man meget godt kan vente med denne Foranstaltning til den Revision, hvorved der forhaabentlig vil komme til at foreligge ny Oplysninger. Hvad angaar Kommissionens Opgave har jeg i mit Foredrag i Gaar om de tre Opgaver, der maatte stilles til en god Jærnbanedrift, ikke fremsat noget, der paa nogen Maade skulde betragtes som et Program fra Kommissionen. Jeg har fremhævet disse tre Momenter under de Bemærkninger, jeg tillod mig at fremsætte om, at de nuværende Driftsforhold ikke ere i alle Retninger tilfredsstillende. Jeg gik derved ud fra, at hvis man fra alle Sider var enig om, at Statsbanedriften er tilfredsstillende, som den er nu, saa var der ingen Anledning til at nedsætte en Kommission. Derunder kom jeg altsaa frem med den Betragtning, at der er tre Hovedformaal, som maa stilles en Jærnbanedrift, og jeg tror, at det er rigtigt. De Bemærkninger fremkom imidlertid kun som en Anledning til at fremhæve, at man paa ingen Maade i den offentlige Mening er enig om, at den nuværende Ordning af Statsbanedriften i alle Maader er rigtig. Jeg udtalte ikke paa Udvalgets Vegne nogen bestemt Dom derom; det er i alt Fald ikke alle Medlemmer af Udvalget, der have en saa bestemt Dom derom som det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Lunn) — det have vi andre ikke — men vi have ment, at da der er fremkommet Anker, er der fuld Anledning til at støtte Forslaget om en Kommission. De Klager, der ere antydede af mig og stærkere fremhævede af det ærede 5te Medlem for 2den Kreds, ere jo i øvrigt af den Be-